

Байка про Жабу

Пливе Жаба по болоту,
Виглядає з повороту:
- Он іде Маруся, з неї посміюся.
І та руда Марта нічого не варта.
А фельдшерка Ганна - по-старому вбрана.
Не модна Галина і горбата спина,
Криві ноги в Люсі, а веснянки - в Дусі.
Повзе, як черепаха. Ото вже невдаха!
Ніс кирпичий в Олі, що працює в школі.
Погляньте на Сою, начальника доню:
Суха, ніби тріска, а ніс, як редиска,
Сидить і страждає, коханця не має.
А Наташка - навпаки, гуляє залюбки,
Чергує на трасі, офіцер в запасі.
А сама - товстуха і немиті вуха.
„Бачить” Жаба й „чує”,
Так собі міркує:
- Що то за жінки? Толк із них який?
Он гляньте на мене, на вбрання зелене.
Я ж така царівна і посмішка дивна.
Швидко я стрибаю, всі новини знаю.
Шкірочка слизенька, правда ж я гарненька?
Ох, яка ж красуня! Талія тонюня,
Сама похвалю я, бо себе люблю я.
Ква-ква-ква - співаю і вас запитаю:
- Чи я тут найкраща?
- Жаба ти пропада!
Хіба щось ти значиш?
Невже ти не бачиш далі свого ока,
Жабо кривобока!
Ти ж така незграба,
Зелена ти Жаба!
Помилка природи, ні вдачі, ні вроди,
Проте інших судиш,
В болоті паскудиш.

***

Будьте пильні, люди!
Жаби є повсюди,
Добре вони гудять,
Всіх і все - осудять.
Плітки - їх робота,
Не затулиш рота.
Знають, чи не знають,
Брудом обливають.
Треба потрудитися,
Щоб чисто відмитися.